

Oikeustapauskokoelma

Asia C-101/16

SC Paper Consult SRL
vastaan
Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca
ja
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud

(Ennakkoratkaisupyyntö – Curtea de Apel Cluj)

Ennakkoratkaisupyyntö – Verotus – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – Vähennysoikeus – Käyttämisedellytykset – 273 artikla – Kansalliset toimenpiteet – Veropetosten ja veronkierron torjunta – Verovelvollisen, jonka verohallinto on todennut lopettaneen toimintansa, antama lasku – Veropetosriski – Vähennysoikeuden epääminen – Oikeasuhteisuus – Näyttöä siitä, ettei veropetosta tai verotulojen menetystä ole tapahtunut, ei oteta huomioon – Annettavan tuomion ajallisten vaikutusten rajoittaminen ei ole tarpeen

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 19.10.2017

1. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Kansallinen säännöstö, jossa suljetaan pois vähennysoikeus siinä tapauksessa, että liiketoimi on tehty toimintansa lopettaneeksi todetun verovelvollisen kanssa – Verovelvollisen velvollisuudet – Tutustuminen verohallinnon ylläpitämään julkiseen luetteloon toimintansa lopettaneista verovelvollisista – Sitä, että vähennysoikeus evätään systemaattisesti ja lopullisesti ilman mahdollisuutta esittää näyttöä siitä, että petosta ei ole tapahtunut eikä verotuloja ole menetetty, ei voida hyväksyä*

(Neuvoston direktiivi 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2010/45)

2. *Ennakkoratkaisukysymykset – Tulkinta – Tulkintatuomioiden ajalliset vaikutukset – Taannehtiva vaikutus – Unionin tuomioistuimen asettamat rajoitukset – Edellytykset – Asianomaisten vilpitiön mieli – Edellytykset – Poikkeukselliset olosuhteet*

(SEUT 267 artikla)

1. Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettua neuvoston direktiiviä 2006/112/EY on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jossa verovelvolliselta evätään oikeus arvonlisäveron vähentämiseen sillä perusteella, että jäsenvaltion verohallinto on todennut laskua, jossa hinta ja arvonlisävero on ilmoitettu erikseen, vastaan palvelun tälle verovelvolliselle suorittaneen toimijan lopettaneen toimintansa, ja jonka mukaan tämä toiminnan lopettamista koskeva tieto on kyseisessä jäsenvaltiossa julkinen ja kaikkien verovelvollisten saatavissa internetissä, jos vähennysoikeuden epääminen on systemaattista ja lopullista ja jos siitä, että petosta ei ole tapahtunut eikä verotuloja ole menetetty, ei voida esittää näyttöä.

Jäsenvaltiot voivat direktiivin 2006/112 273 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla säätää muista arvonlisäveron kannon oikean toimittamisen varmistamiseksi ja petosten estämiseksi välttämättöminä pitämistään velvollisuuksista.

Jäsenvaltioiden toimenpiteet eivät saa kuitenkaan ylittää sitä, mikä on tarpeen tällaisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Niitä ei siis voida käyttää siten, että niillä asetettaisiin järjestelmällisesti kyseenalaiseksi arvonlisäveron vähennysoikeus ja näin arvonlisäveron neutraalisuus (tuomio 21.3.2000, *Gabalfrija ym.*, C-110/98–C-147/98, EU:C:2000:145, 52 kohta ja tuomio 21.6.2012, *Mahagében ja Dávid*, C-80/11 ja C-142/11, EU:C:2012:373, 57 kohta).

Unionin tuomioistuin on todennut useaan otteeseen, ettei hallinto voi velvoittaa verovelvollista tavarantoimittajaansa koskeviin monitahoisiin ja perusteellisiin selvityksiin siirtämällä sille tosiasiallisesti hallinnolle kuuluvat valvontatehtävät (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2012, *Mahagében ja Dávid*, C-80/11 ja C-142/11, EU:C:2012:373, 65 kohta ja tuomio 31.1.2013, *Stroy trans*, C-642/11, EU:C:2013:54, 50 kohta).

Sitä vastoin unionin oikeuden vastaista ei ole edellyttää, että toimija toteuttaa kaikki toimenpiteet, joita siltä voidaan kohtuudella edellyttää sen varmistamiseksi, että sen suorittama liiketoimi ei johda siihen, että se osallistuu veropetokseen (ks. vastaavasti tuomio 27.9.2007, *Teleos ym.*, C-409/04, EU:C:2007:548, 65 ja 68 kohta ja tuomio 21.6.2012, *Mahagében ja Dávid*, C-80/11 ja C-142/11, EU:C:2012:373, 54 kohta).

Pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä ei siirretä verovelvolliselle hallinnolle kuuluvia valvontatehtäviä vaan tiedotetaan tälle hallinnollisen tutkinnan tuloksesta, jonka mukaan toimivaltainen viranomais ei voi enää valvoa toimintansa lopettaneeksi todettua verovelvollista joko siksi, ettei kyseinen verovelvollinen enää täytä lakisääteisiä ilmoittamisvelvoitteita, tai siksi, että se on ilmoittanut yhtiöoikeudellisesta kotipaikastaan sellaiset tiedot, joiden perusteella kyseinen veroviranomainen ei kykene tunnistamaan sitä, taikka siksi, ettei se toimi ilmoittamassaan yhtiöoikeudellisessa kotipaikassa tai verotuksellisessa kotipaikassa. Verovelvolliselle asetetaan nimittäin ainoastaan velvollisuus tutustua kansallisen verohallinnon toimipaikassa esillä olevaan ja sen internetsivustolla julkaistuu toimintansa lopettaneiden verovelvollisten luetteloon, johon tutustuminen on sitä paitsi vaivatonta.

Se, että verovelvollinen ei pysty osoittamaan sitä, että toimintansa lopettaneeksi todetun toimijan kanssa tehdyt liiketoimet täyttävät direktiivissä 2006/112 säädetyt edellytykset, ja erityisesti sitä, että kyseinen toimija on maksanut veroviranomaisille arvonlisäveron, ylittää kuitenkin sen, mikä on tarpeen kyseisen direktiivin hyväksyttävän tavoitteen saavuttamiseksi.

(ks. 49–54, 60 ja 61 kohta sekä tuomiolauselma)

2. Ks. tuomion teksti.

(ks. 64–67 kohta)